

Svar från Viviane Reding på kommissionens vägnar

(15 maj 2001)

1. Europeiska året för språk kommer att under hela 2001 utgöra grunden för mycket verksamhet och debatt kring allt som rör den europeiska språkliga mångfalden, särskilt regionala språk och minoritetsspråk. Kommissionen avser att dra lärdomar av alla dessa initiativ och funderingar och från och med nästa år formulera slutsatser.
2. Kriterierna för medlemskap som fastställdes vid Europeiska rådets möte i Köpenhamn 1993 omfattar "respekt och skydd för minoriteter". När kommissionen bedömer de framsteg som kandidatländerna gjort i förhållande till detta kriterium ägnar den särskild uppmärksamhet åt respekt för och genomförande av principerna i Europarådets ramkonvention om skydd för nationella minoriteter, däribland principerna om användning av minoritetsspråk.
3. Sedan 1997 har kommissionen regelbundet bedömt kandidaternas framsteg vad gäller Köpenhamns-kriterierna, först i sina yttranden från 1997 och därefter i sina regelbundna rapporter som antogs hösten 1998, 1999 och 2000.

För att hjälpa kandidatländerna att åtgärda de svaga punkter och brister som kartlagts i de regelbundna rapporterna har kommissionen inrättat ett associerings-partnerskap för varje kandidatland. Dessa associerings-partnerskap föreslår prioriteringar för varje land på kort och medellång sikt för att länderna ska uppfylla anslutningskriterierna. De anger också vilket ekonomiskt stöd gemenskapen kan tillhandahålla till dessa prioriteringar och vilka villkor som detta bistånd innebär. De uppdateras regelbundet.

Den regelbundna bedömningen av framsteg som gjorts av kandidatländerna med stöd av associerings-partnerskapen för att möta kraven i de politiska kriterierna från Köpenhamn, har lett till positiva resultat i kandidatländerna, även vad gäller respekt för minoriteternas rättigheter och skydd för minoriteter, däribland användningen av minoritetsspråk. Kommissionen fortsätter arbetet i denna riktning.

(2001/C 261 E/188)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0621/01

från Nelly Maes (Verts/ALE) till rådet

(2 mars 2001)

Ämne: Belgiska visum

Inom ramen för Europeiska Unionens tredje pelare (rättsliga och inrikes frågor) är det nödvändigt att rikta uppmärksamhet mot det omdömeslösa utfärdandet av belgiska visum. Särskilt som ett tillfälligt uppehållstillstånd i Belgiska federationen ger direkt tillträde till alla Schengenländer. Sådana uppehållstillstånd är guld värda för brottslingar, och gör migrationssektorn oerhört känslig för korruption.

Förra året utfärdade Belgien ungefär 9 500 visum till marockanska sökande; ungefär 88 procent av dessa visum (såväl lång- som kortvariga uppehållstillstånd) utfärdades av den belgiska tjänsten för utlänningsärenden (Dienst Vremdelingssaken) trots att de konsulära avdelningarna i Marocko förordat avslag. Dessa utlåtanden om att avslå ansökan, som gavs på grund av att kriterierna inte uppfylldes, negligerades sålunda systematiskt.

Vissa sökande tillstår öppet att det inte är deras avsikt att resa till Belgien, utan till ett annat Schengenland, där utfärdandet av visum är underkastat striktare regler.

Detta resulterar i ett utlåtande om att avslå ansökan som sänds till tjänsten för utlänningsärenden, varpå denna konstant sänder ett meddelande tillbaka om att sökanden i alla fall bör få ett visum. Man kan frukta att alltfler människosmugglare kommer att försöka ta sig in i EU via Marocko.

Detta kommer att tillintetgöra effekterna av de åtgärder som EU vidtar för att stänga kanalerna för människosmuggling.

Känner rådet till det omdömeslösa utfärdandet av belgiska visum?

- Om så är fallet, vad har rådet gjort för att Belgiska federationen skall försöka lösa detta problem?
- Om så inte är fallet, kommer rådet ändå att införskaffa information om svindeln med belgiska visum, med tanke på hur viktigt det är för Europeiska unionens tredje pelare (rättsliga och inrikes frågor) och Schengenländernas politik?

(2001/C 261 E/189)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0622/01

från Nelly Maes (Verts/ALE) till rådet

(2 mars 2001)

Ämne: Belgiska visum

Inom ramen för Europeiska Unionens tredje pelare (rättsliga och inrikes frågor) är det nödvändigt att rikta uppmärksamhet mot det omdömeslösa utfärdandet av belgiska visum. Särskilt som ett tillfälligt uppehållstillstånd i Belgiska federationen ger direkt tillträde till alla Schengenländer. Sådana uppehållstillstånd är guld värda för brottslingar, och gör migrationssektorn oerhört känslig för korruption.

Förra året utfärdade Belgien ungefär 9 500 visum till marockanska sökande; ungefär 88 procent av dessa visum (såväl lång- som kortvariga uppehållstillstånd) utfärdades av den belgiska tjänsten för utlänningsärenden (Dienst Vremdelingssaken) trots att de konsulära avdelningarna i Marocko förordat avslag. Dessa utlåtanden om att avslå ansökan, som gavs på grund av att kriterierna inte uppfylldes, negligerades sålunda systematiskt.

Vissa sökande tillstår öppet att det inte är deras avsikt att resa till Belgien, utan till ett annat Schengenland, där utfärdandet av visum är underkastat striktare regler.

Detta resulterar i ett utlåtande om att avslå ansökan som sänds till tjänsten för utlänningsärenden, varpå denna konstant sänder ett meddelande tillbaka om att sökanden i alla fall bör få ett visum. Man kan frukta att alltfler människosmugglare kommer att försöka ta sig in i EU via Marocko.

Detta kommer att tillintetgöra effekterna av de åtgärder som EU vidtar för att stänga kanalerna för människosmuggling.

Har rådet, med hänsyn till ovan nämnda uppgifter, hos Belgiska federationen påtalat nödvändigheten av att vidta grundläggande förebyggande åtgärder när det gäller dess visumpolitik, såsom rotationssystem för känsliga poster, dubbelkontroll och lämplighetsbedömning för tjänstemän?

- Om så är fallet, när har rådet påtalat detta hos Belgiska federationen?
- Om så inte är fallet, varför har rådet ännu inte hos Belgiska federationen påtalat nödvändigheten av att vidta grundläggande förebyggande åtgärder när det gäller dess visumpolitik, med tanke på hur viktigt det är för Europeiska unionens tredje pelare (rättsliga och inrikes frågor) och Schengenländernas politik? Kommer rådet ändå att påkalla dylika åtgärder?